Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

26 юли 2017 година*

„Обжалване — Обща външна политика и политика на сигурност — Борба с тероризма — Ограничителни мерки, насочени срещу някои лица и образувания — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Член 1, параграфи 4 и 6 — Регламент (ЕО) № 2580/2001 — Член 2, параграф 3 — Оставяне на организация в списъка на лицата, групите и образуванията, участващи в терористични действия — Условия — Факти, на които се основават решенията за замразяване на средства — Решение на компетентен орган — Задължение за мотивиране“

По дело C-79/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 20 февруари 2015 г.,

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват B. Driessen, G. Étienne и M. Bishop, в качеството на представители,

жалбоподател,

подпомаган от:

Френска република, за която се явяват D. Colas, F. Fize и G. de Bergues, в качеството на представители,

встъпила страна в производството по обжалване,

като другите страни в производството са:

Hamas, установено в Доха (Катар), за което се явява L. Glock, адвокат,

жалбоподател в първоинстанционното производство

Европейска комисия, за която се явяват F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis и R. Tricot, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател, A. Tizzano, заместник-председател, L. Bay Larsen, T. von Danwitz (докладчик), J. L. da Cruz Vilaça и M. Vilaras, председатели на състави, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe и C. Lycourgos, съдии,

* Език на производството: френски

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: V. Giacobbo-Peyronnel, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 май 2016 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 22 септември 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Съветът на Европейския съюз моли да се отмени решение на Общия съд на Европейския съюз от 17 декември 2014 г., Hamas/Съвет (T-400/10, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2014:1095), с което Общият съд е отменил:

— Решение 2010/386/ОВППС на Съвета от 12 юли 2010 година (ОВ L 178, 2010 г., стр. 28), Решение 2011/70/ОВППС на Съвета от 31 януари 2011 г. (ОВ L 28, 2011 г., стр. 57), Решение 2011/430/ОВППС на Съвета от 18 юли 2011 г. (ОВ L 188, 2011 г., стр. 47) за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, Решение 2011/872/ОВППС на Съвета от 22 декември 2011 г. (ОВ L 343, 2011 г., стр. 54), Решение 2012/333/ОВППС на Съвета от 25 юни 2012 г. (ОВ L 165, 2012 г., стр. 72), Решение 2012/765/ОВППС на Съвета от 10 декември 2012 г. (ОВ L 337, 2012 г., стр. 50), Решение 2013/395/ОВППС на Съвета от 25 юли 2013 г. (ОВ L 201, 2013 г., стр. 57), Решение 2014/72/ОВППС на Съвета от 10 февруари 2014 г. (ОВ L 40, 2014 г., стр. 56) и Решение 2014/483/ОВППС на Съвета от 22 юли 2014 г. (ОВ L 217, 2014 г., стр. 35), с които се актуализира и при нужда се променя списъкът на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и се отменят съответно решения 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 и 2014/72, както и

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 610/2010 на Съвета от 12 юли 2010 г. (ОВ L 178, 2010 г., стр. 1), Регламент за изпълнение (ЕС) № 83/2011 на Съвета от 31 януари 2011 г. (ОВ L 28, 2011 г., стр. 14), Регламент за изпълнение (ЕС) № 687/2011 на Съвета от 18 юли 2011 г. (ОВ L 188, 2011 г., стр. 2), Регламент за изпълнение (ЕС) № 1375/2011 на Съвета от 22 декември 2011 г. (ОВ L 343, 2011 г., стр. 10), Регламент за изпълнение (ЕС) № 542/2012 на Съвета от 25 юни 2012 г. (ОВ L 165, 2012 г., стр. 12), Регламент за изпълнение (ЕС) № 1169/2012 на Съвета от 10 декември 2012 г. (ОВ L 337, 2012 г., стр. 2), Регламент за изпълнение (ЕС) № 714/2013 на Съвета от 25 юли 2013 г. (ОВ L 201, 2013 г., стр. 10), Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 г. (ОВ L 40, 2014 г., стр. 9) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 г. (ОВ L 217, 2014 г., стр. 1), с които се прилага член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и се отменят съответно регламенти за изпълнение (ЕС) № 1285/2009, № 610/2010, № 83/2011, № 687/2011, № 1375/2011, № 542/2012, № 1169/2012, № 714/2013 и № 125/2014,

(наричани по-нататък общо „спорните актове“) в частите им, отнасящи се до Hamas, включително Hamas-Izz al-Din al-Qassem (наричано по-нататък „Hamas“).

Правна уредба

Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации

2 На 28 септември 2001 г. Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации приема Резолюция 1373 (2001) за установяване на стратегии за борба с тероризма с всички средства, и по-конкретно за борба с неговото финансиране. Параграф 1, буква c) от тази резолюция предвижда по-специално че всички държави замразяват незабавно средствата и другите финансови активи или икономически ресурси на лицата, които извършват или възнамеряват да извършат терористични действия, или подпомагат или участват в такива действия, на образуванията, притежавани или контролирани от такива лица, и на лицата и образуванията, действащи от името или под ръководството на такива лица и образувания.

3 Посочената резолюция не съдържа списък на лицата, спрямо които трябва да се прилагат тези ограничителни мерки.

Правото на Съюза

Обща позиция 2001/931/ОВППС

4 В изпълнение на посочената Резолюция 1373 (2001) на 27 декември 2001 г. Съветът приема Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, 2001 г., стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179).

5 Член 1 от тази Обща позиция гласи:

„1. Настоящата обща позиция се прилага в съответствие с разпоредбите на следващите членове към лицата, групите и [образуванията], участващи в извършването на терористични действия [и] изброени в приложението.

[…]

4. Списъкът в приложението се изготвя на базата на прецизна информация или материал в съответното дело, [от които е видно], че е взето решение от компетентните органи по отношение на засегнатите лица, групи или обр[а]зувания, независимо дали [то е решение, основано на сериозни и достоверни доказателства или улики, за] възбуждането на разследвания или преследване […] на терористично действие, опит да се извърши, участ[ие в] или подпомог[ане на] такова действие […] или [е] присъда за такива [деяния]. Лицата, групите или [образуванията], определени от Съвета за сигурност на Обединените нации като свързани с тероризма или срещу които е разпоредено налагането на санкции, могат да бъдат включени в този списък.

За целите на настоящия параграф „компетент[ен орган]“ означава съдеб[ен орган, или ако съдебните органи не са компетентни] в областта, попадаща в обхвата на настоящия параграф, [еквивалентен на тях орган] в тази област.

[…]

6. Имената на лицата и образуванията в списъка от приложението се преглеждат през определени интервали от време и поне веднъж на всеки шест месеца, за да се гарантира, че съществуват основания да бъдат [оставени] в списъка“.

Регламент (ЕО) № 2580/2001

6 Като счита, че за прилагането на общностно равнище на мерките, описани в Обща позиция 2001/931, е необходим регламент, Съветът приема Регламент (ЕО) № 2580/2001 от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, 2001 г., стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169).

7 Член 2 от този регламент предвижда:

„1. Освен ако [е налице изключение] по смисъла на членове 5 и 6:

а) всички средства, други финансови активи и икономически [ресурси], принадлежащи на или притежавани, или държани от физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3, се замразяват;

б) не се предоставят средствата, другите финансови активи и икономически [ресурси], пряко или непряко, на или в полза на физическо или юридическо лице, група или [образувание] в списъка, посочен в параграф 3.

2. Освен ако [е налице изключение] по смисъла на членове 5 и 6, се забранява предоставянето на финансовите услуги на или в полза на физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3.

3. Съветът, действащ единодушно, създава, преглежда и изменя списъка на лицата, групите или [образуванията], към които се прилага настоящият регламент, в съответствие с разпоредбите на член 1, параграфи 4, 5 и 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС; този списък съдържа:

i) физическите лица, извършващи или които възнамеряват да извършат, участват или подпомагат възлагането на какъвто и да е терористичен акт;

ii) юридическите лица, групите или образувания[та], [които извършват,] [правят опит] да извършат, участват или [улесняват извършването] на терористичен акт;

iii) юридическите лица, групите или образуванията, притежавани или контролирани от едно или повече физически или юридически лица, групи или образувания по смисъла на i) и ii); или

iv) физическите лица, юридическите лица, групите или образуванията, които действат от името на или под управлението на едно или повече физически или юридически лица, групи или образувания по смисъла на i) и ii)“.

Обстоятелствата по спора и спорните актове

8 На 27 декември 2001 г. Съветът приема Обща позиция 2001/931, Регламент № 2580/2001 и Решение 2001/927/ЕО за създаване на списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (наричан по-нататък „спорният списък“) (ОВ L 344, 2001 г., стр. 83). Hamas е включено в списъците, приложени към Обща позиция 2001/931 и Решение 2001/927.

9 То е оставено в тези списъци с последващите актове на Съвета, и по-специално със спорните актове.

10 В изложенията на мотивите към тези актове Съветът описва Hamas като терористична група и посочва поредица от терористични актове, за които твърди, че са извършени от Hamas, считано от 2005 г. Освен това Съветът споменава по-специално едно решение на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от 2001 г. и две решения, приети от властите на Съединените американски щати през същата година. Решението на Обединеното кралство е взето от Secretary of State for the Home Departement (министърът на вътрешните работи) и с него Hamas се забранява като организация, участваща в терористични актове. Решенията, приети от властите на Съединените американски щати, са решение на правителството, с което на основание раздел 219 от US Immigration and Nationality Act (Закон на Съединените щати за имиграцията и гражданството) Hamas е определено като чуждестранна терористична организация, и решение, с което на основание Президентски декрет 13224 Hamas е изрично определено като международна терористична организация (наричани по-нататък общо „решенията на властите на Съединените щати“). Като констатира, че посоченото по-горе решение на Обединеното кралство се преразглежда редовно от национална правителствена комисия, а решенията на властите на Съединените щати подлежат на административен и съдебен контрол, Съветът приема, че тези решения са взети от компетентни органи по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931. Накрая Съветът констатира, че посочените решения продължават да са в сила, и приема, че все още важат основанията за включването на Hamas в спорния списък.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

11 На 12 септември 2010 г. Hamas подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на Решение 2010/386 и на Регламент за изпълнение № 610/2010. Тъй като тези актове са отменени и заменени с последователните актове на Съвета от януари, юли и декември 2011 г., от юни и декември 2012 г., от юли 2013 г., както и от февруари и юли 2014 г., посочени в точка 1 от настоящото съдебно решение, Hamas прави няколко последователни изменения на първоначалните си искания, като включва и тези актове в отнасящите се до него части в предмета на жалбата си.

12 В подкрепа на искането за отмяна на актовете на Съвета от юли 2010 г. и януари 2011 г., посочени в точка 1 от настоящото съдебно решение, Hamas изтъква четири основания, а именно нарушение на правото на защита, явна грешка в преценката, нарушение на правото на собственост и неизпълнение на задължението за мотивиране. В подкрепа на искането си за отмяна на актовете, приети от Съвета от юли 2011 г. до юли 2014 г., наричани по-нататък общо „актовете на Съвета от периода между юли 2011 г. и юли 2014 г.“), Hamas изтъква осем основания, а именно нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, грешки при установяването на фактите, погрешна преценка, че тази организация е терористична, неотчитане в достатъчна степен на изменението на положението „поради изтеклия период от време“, нарушение на принципа на ненамеса, неизпълнение на задължението за мотивиране, нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита и нарушение на правото на собственост.

13 Общият съд приема, че по отношение на актовете на Съвета от периода между юли 2011 г. и юли 2014 г. са налице четвъртото и шестото основание за отмяна, поради което отменя спорните актове в отнасящите се до Hamas части.

Искания на страните

14 Съветът иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да се произнесе окончателно по въпросите, предмет на жалбата пред него, и

— да осъди Hamas да заплати съдебните разноски, направени от Съвета в производството пред първата инстанция и в настоящото производство по обжалване.

15 Hamas иска от Съда да отхвърли жалбата. При условията на евентуалност, в случай че Съдът се произнесе окончателно по въпросите, предмет на жалбата пред него, Hamas поддържа всички основания, изтъкнати в производството пред Общия съд, и всички направени в това производство искания. То иска също така Съдът да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, направени от Hamas в производството пред първата инстанция и в производството по обжалване.

16 Европейската комисия встъпва в подкрепа на исканията на Съвета в жалбата му пред Съда.

17 Френската република иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да се произнесе окончателно по въпросите, предмет на жалбата пред него, и да отхвърли жалбата на Hamas срещу спорните актове.

По жалбата

По първото основание

Доводи на страните

18 Първото изтъкнато от Съвета основание, което е насочено по-специално срещу точки 101, 103, 109—111, 121, 125—127 и 141 от обжалваното съдебно решение, е от една страна, че това решение се основава на погрешното схващане, че Съветът редовно трябва да излага нови основания, за да остави Hamas в спорния списък. След като националните решения, които са обосновали първоначалното включване на Hamas в този списък, не са отменени или оттеглени и не са налице други обстоятелства в полза на изключването на Hamas от посочения списък, Съветът имал право да го остави в него на основание единствено на националните решения, които са обосновали първоначалното му включване в този списък.

19 От друга страна, Съветът поддържа, че Общият съд неправилно е приел, че при периодичното преразглеждане не може да се използва информация от общодостъпни източници. Съветът счита, че за целта трябва да може да се основе на доказателства, различни от национални решения, ако след първоначалното включване на лице или образувание в спорния списък не е прието никакво национално решение. Съображенията на Общия съд противоречали на целта на Обща позиция 2001/931 за борба с тероризма.

20 Комисията и Френската република подкрепят доводите на Съвета, като подчертават по-специално разграничението, което провежда Обща позиция 2001/931 между, от една страна, първоначалното включване на образувание в спорния списък, предвидено в член 1, параграф 4 от тази обща позиция, и от друга страна, последващите преразглеждания, предвидени в член 1, параграф 6 от същата.

21 За разлика от тях Hamas счита за неправилно становището на Съвета, че може да бъде оставено в спорния списък на основание единствено на националните решения, обосновали първоначалното му включване в този списък. Твърдението на Съвета, че Общият съд неправилно приел, че не може да се използва информация, получена от общодостъпни източници, противоречало на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 съгласно тълкуването му от Съда в решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и

Нидерландия/Al-Aqsa (C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711), който, за да гарантира защитата на съответните лица или образувания, след като Европейският съюз не разполага със собствени способи за разследване, изисквал ограничителните мерки, налагани от Съюза, да се основават на факти, конкретно разгледани и приети за установи в решения, взети от компетентни национални органи. Предвид тежките последици от ограничителните мерки за съответните лица или образувания, това изискване се прилагало и за преразглежданията, предвидени в член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931.

22 Обстоятелството, че след забраната на Hamas в Обединеното кралство и замразяването на неговите средства от властите на Съединените щати е трудно да се получат нови решения на компетентни национални органи, не поставяло под съмнение това, че Съветът е длъжен да се основе единствено на факти, които са били преценени от такива органи. Тази трудност впрочем можела да бъде преодоляна, като, ако е необходимо, се поиска становището на компетентен национален орган във връзка с конкретно деяние, което би могло да представлява терористичен акт.

Съображения на Съда

23 Първото основание на жалбата се отнася до това при какви условия Съветът може да остави лице или образувание в спорния списък при преразглеждането на този списък, което е длъжен да направи съгласно член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931. За да се определи кои са тези условия, следва да се тълкува член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, като се има предвид по-специално как той се съотнася с член 1, параграф 4 от същата, уреждащ условията за първоначалното включване на съответното лице или образувание в посочения списък.

24 Съдът е отбелязал във връзка с първоначални решения за замразяване на средства, че в текста на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 става дума за решение, взето от национален орган, и този член изисква наличие на прецизна информация или документи от преписка, от които е видно, че е взето такова решение. Целта на това изискване е да се гарантира, че ако Съюзът не разполага със способи, позволяващи самият той да проведе разследване относно участието на дадено лице или образувание в терористични актове, решението на Съвета за включване на лицето или образуванието в спорния списък ще бъде основано на достатъчно факти, позволяващи му да заключи, че ако не се вземат блокиращи мерки, е налице опасност това лице или образувание да продължи да участва в терористична дейност (вж. в този смисъл решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 69, 79 и 81).

25 Що се отнася обаче до последващите решения за замразяване на средства, от практиката на Съда следва, че въпросът, който е от значение при преценката дали дадено лице или образувание трябва да остане в спорния списък, е дали от момента на включването на това лице или образувание в посочения списък или от момента на последното преразглеждане фактическото положение се е променило така, че вече не позволява да се направи същият извод за участието на лицето или образуванието в терористична дейност (решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 82).

26 В случая в точки 101 и 125 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че съдържащият се в изложенията на мотивите към спорните актове списък на терористичните актове, които Hamas било извършило, считано от 2005 г., е бил от определящо значение, за да се продължи от Съвета замразяването на средствата на Hamas. В точки 110 и 127 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че всеки нов терористичен акт, който Съветът посочва в мотивите си при преразглеждане в съответствие с член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, трябва да е бил разгледан от компетентен национален орган и този

орган да се е произнесъл с решение във връзка с този акт. При това положение, след като констатира, по-специално в точки 109 и 131 от обжалваното съдебно решение, че Съветът е основал твърденията си за терористични актове, извършени от Hamas, считано от 2005 г., не на такива решения, а на информация, която е получил от пресата и интернет, Общият съд отменя спорните актове.

– По първата част на първото основание

27 Първата част на първото посочено от Съвета основание е, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Съветът редовно трябва да посочва нови основания, за да остави Hamas в спорния списък, и че при липса на доказателства в полза на изключването на тази организация от списъка не може да я остави в него, основавайки се единствено на националните решения, които са обосновали първоначалното ѝ включване в списъка.

28 Както следва по-специално от точка 119 от обжалваното съдебно решение, Общият съд приема, най-малкото имплицитно, че решението на Обединеното кралство и/или решенията на властите на Съединените щати сами по себе си не са достатъчно основание за оставяне на Hamas в спорния списък.

29 В това отношение е важно да се припомни, че от цитираната в точка 25 от настоящото решение съдебна практика следва, че при преразглеждане по член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 Съветът може да остави съответното лице или образувание в спорния списък, ако стигне до извода, че рискът от участие на това лице или образувание в терористична дейност, обосновал първоначалното включване в този списък, продължава да е налице. Така оставянето на дадено лице или образувание в спорния списък по същество е продължение на първоначалното включване.

30 Когато се проверява дали продължава да е налице риск от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, трябва надлежно да се вземе предвид каква е участта на националното решение, обосновало първоначалното включване на това лице или образувание в спорния списък, и по-специално дали това национално решение е отменено или оттеглено поради наличието на нови факти или доказателства или поради промяна на преценката на компетентния национален орган.

31 Като се има предвид това уточнение, в случая се поставя въпросът дали фактът, че националното решение, обосновало първоначалното включване в спорния списък, продължава да е в сила, може сам по себе си да е достатъчен за оставянето на съответното лице или образувание в този списък.

32 В това отношение, ако в светлината на изтеклото време и с оглед на промяната на обстоятелствата в конкретния случай, фактът, че националното решение, обосновало първоначалното включване, продължава да е в сила, сам по себе си вече не позволява да се направи извод, че продължава да е налице риск от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, Съветът е длъжен, за да остави лицето или образуването в посочения списък, да се основе на актуализирана преценка на положението и да отчете по-нови факти, които сочат, че този риск продължава да е налице (вж. по аналогия решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 156).

33 В случая е изтекъл значителен период от време между, от една страна, приемането през 2001 г. на националните решения, на които се основава първоначалното включване на Hamas в спорния списък, и самото първоначално включване, също през 2001 г., и от друга страна, приемането на спорните актове през периода 2010—2014 г. Ето защо Съветът е бил длъжен да основе оставянето на Hamas в този списък на по-нови доказателства, установяващи, че продължава да

е налице риск от участие на тази организация в терористична дейност. При това положение, противно на поддържаното от Съвета, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, най-малкото имплицитно, че сами по себе си решенията на властите на Съединените щати и/или решението на Обединеното кралство не са достатъчно основание за приемане на спорните актове.

34 Ето защо следва да се приеме, че не е налице първата част на първото посочено в жалбата основание за отмяна.

– По втората част на първото основание

35 Във връзка с втората част на първото основание на жалбата Съветът поддържа, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, по-специално в точки 109, 110, 125—127 и 141 от обжалваното съдебно решение, че за да остави лице или образувание в спорния списък, Съветът трябва да се основе единствено на факти, посочени в решения на компетентни национални органи, и че като се е основал в конкретния случай на информация, получена от пресата и от интернет, Съветът е нарушил както член 1 от Обща позиция 2001/931, така и задължението си за мотивиране.

36 Що се отнася, на първо място, до член 1 от Обща позиция 2001/931, най-напред следва да се отбележи, че този член провежда разграничение между предвиденото в параграф 4 от него първоначално включване на лице или образувание в спорния списък, от една страна, и предвиденото в параграф 6 от него оставяне в този списък на вече включено в същия лице или образувание, от друга страна.

37 Съгласно член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 първоначалното включване на лице или образувание в спорния списък предполага наличие на национално решение на компетентен орган или решение на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации за налагане на санкция.

38 Такова условие обаче не е предвидено в член 1, параграф 6 от тази Обща позиция, според който „имената на лицата и образуванията в списъка от приложението се преглеждат през определени интервали от време и поне веднъж на всеки шест месеца, за да се гарантира, че съществуват основания да бъдат [оставени] в списъка“.

39 Както беше посочено в точка 29 от настоящото решение, това разграничение се обяснява с обстоятелството, че оставянето на лице или образувание в спорния списък е по същество продължение на първоначалното вписване и при това положение предполага, че продължава да е налице рискът от участие на съответното лице или образувание в терористична дейност, който първоначално е констатиран от Съвета въз основа на националното решение, послужило като основание за първоначалното включване.

40 Така, макар да изисква списъкът да се „преглежда“ от Съвета поне веднъж на шест месеца, за да се гарантира, че „оставянето“ на лице или образувание, което вече е включено в посочения списък въз основа на взето от компетентен орган национално решение, продължава да е обосновано, член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 не изисква всеки нов факт, на който се позовава Съветът, да е установен с национално решение, взето от компетентен орган след решението, което е основание за първоначалното включване. Като поставя такова изискване, Общият съд прилага условието за наличие на такова решение, което е предвидено в член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 единствено за първоначалното включване на лице или образувание в посочения списък, към преразглежданията, които Съветът е длъжен да извършва съгласно член 1, параграф 6 от тази Обща позиция. По този начин Общият съд не се съобразява

с разграничението между решението за първоначално включване на лице или образувание в спорния списък и последващото решение за оставяне на съответното лице или образувание в този списък.

41 По-нататък, следва да се констатира, че възприетото от Общия съд тълкуване на член 1 от Обща позиция 2001/931 изхожда, поне имплицитно, от схващането, че или компетентните национални органи редовно приемат решения, на които Съветът може да се основе при преразглежданията, които е длъжен да прави съгласно член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, или че Съветът разполага с възможността при нужда да поиска от тези органи да приемат такива решения.

42 Това схващане обаче не намира никаква опора в правото на Съюза.

43 В това отношение следва да се уточни, от една страна, че обстоятелството, че държавите членки уведомяват Съвета за решенията, взети от техните компетентни органи, и му изпращат тези решения, не означава, че тези органи са длъжни редовно, или най-малкото при нужда, да приемат решения, на които да се основе преразглеждането.

44 От друга страна, при липсата на каквото и да било конкретно основание в рамките на системата на ограничителни мерки, въведена с Обща позиция 2001/931, принципът на лоялно сътрудничество, закрепен в член 4, параграф 3 ДЕС, не овластява Съвета да задължава компетентните органи на държавите членки при нужда да приемат национални решения, на които да може да се основе преразглеждането, което Съветът е длъжен да прави съгласно член 1, параграф 6 от тази обща позиция.

45 Напротив, следва да се посочи, че тази система не предвижда механизъм, който би позволил на Съвета при нужда да разполага с национални решения, взети след първоначалното включване на лицето или образуванието в спорния списък, за да може да извърши, както го задължава член 1, параграф 6 от посочената Обща позиция, преразглеждане, при което да провери дали продължава да е налице риск от участие на това лице или образувание в терористична дейност. При липсата на такъв механизъм не може да се приеме, че тази система изисква от Съвета да извършва преразглеждането единствено въз основа на такива национални решения, тъй като това неоснователно би ограничило способите, с които Съветът разполага за целта.

46 Накрая следва да се констатира, че противно на това, което Общият съд приема, по-специално в точка 110 от обжалваното съдебно решение, даденото от него тълкуване на член 1 от Обща позиция 2001/931 не се оправдава и от необходимостта да се защитят съответните лица или образувания.

47 В това отношение е важно да се отбележи, че що се отнася до първоначалното включване в спорния списък, съответното лице или образувание е защитено по-специално чрез възможността да оспори както националните решения, въз основа на които е включено в списъка, пред националните съдилища, така и самото включване пред съдилищата на Съюза.

48 Що се отнася до последващите решения за замразяване на средства, съответното лице или образувание е защитено по-специално чрез възможността да ги обжалва пред съда на Съюза. Последният е длъжен да провери по-конкретно, от една страна, дали е изпълнено задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС, и следователно дали изложените мотиви са достатъчно конкретни и точни, както и, от друга страна, дали тези мотиви са подкрепени с факти (вж. по аналогия решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 118 и 119 и от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 64).

49 В този контекст следва да се уточни, че с жалбата си срещу оставянето му в спорния списък съответното лице или образувание може да оспори всички факти, на които се е основал Съветът, за да установи, че продължава да е налице риск от участие в терористична дейност, независимо дали тези факти са установени с национално решение, взето от компетентен орган, или чрез други източници. При оспорване Съветът трябва да докаже верността на своите фактически твърдения, а съдът на Съюза — да провери дали те отговарят на действителността (вж. по аналогия решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 121 и 124, както и от 28 ноември 2013 г., Съвет/Fulmen и Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, т. 66 и 69).

50 Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че Съветът е нарушил член 1 от Обща позиция 2001/931, като в изложенията на мотивите към спорните актове се е основал на факти, които са му станали известни чрез източници, различни от национални решения, взети от компетентни органи.

51 Що се отнася, на второ място, до констатираното от Общия съд неизпълнение на задължението за мотивиране, следва да се припомни, че извършената от Общия съд преценка относно това дали мотивите са достатъчни или не подлежи на контрол от Съда в производството по обжалване (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 140 и цитираната съдебна практика).

52 В случая по-специално от точка 141 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд е основал констатацията си за неизпълнение на задължението за мотивиране единствено на обстоятелството, че във връзка със съдържащия се в изложенията на мотивите към спорните актове списък на терористичните актове, които Hamas било извършило, считано от 2005 г., не са посочени национални решения, взети от компетентни органи. Така констатацията на Общия съд за неизпълнение на задължението за мотивиране пряко следва от констатацията за нарушение на член 1 от Обща позиция 2001/931, за която беше установено, че е опорочена поради грешка при прилагане на правото.

53 Ето защо вследствие на грешката при прилагане на правото, допусната от Общия съд при тълкуването на този член 1, поради такава грешка е опорочена и констатацията, че Съветът не е изпълнил задължението си за мотивиране.

54 При това положение следва да се приеме, че е налице втората част от първото основание на жалбата, поради което обжалваното съдебно решение следва да се отмени изцяло, без да е необходимо произнасяне по второто и третото основание на жалбата.

По жалбата пред Общия съд

55 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, когато отменя решението на Общия съд, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

56 Тъй като Общият съд не се произнесъл по четвъртото и шестото основание на искането на Hamas за отмяна на актовете на Съвета от периода между юли 2011 г. и юли 2014 г., а останалите изтъкнати пред Общия съд основания за отмяна отчасти поставят въпроси, свързани с преценка на фактите, Съдът счита, че не може сам да постанови окончателно решение по делото и следва да върне същото на Общия съд, без да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) **Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 17 декември 2014 г., Hamas/Съвет (T-400/10, EU:T:2014:1095).**

2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.**

3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи